

Ansvar ligeoverfor Automobile. Det er hændet ikke saa ganske faa Gange, at store Hunde er sprungne ind i en Automobil og paa en eller anden Maade er blevet klemte inde i Maskinen, og dette har medført, at den styrende ikke har kunnet styre; en Gang ude paa Østerbro blev en Mand kørt ihjel, og selve Vognen endte inde i en Butik. Det er dog en Kendsgerning, at Automobilene har Færdselsret paa Gaderne, men har de Færdselsret paa Gaderne, maa de ogsaa have Ret til at være beskyttede imod, at Folk har Hunde, som medfører en direkte Fare for de Personers Liv, som er inde i Automobil; er det et befærdet Sted, medfører de ogsaa en Fare for de vejfarende og endelig maaske ogsaa en Fare for, at Automobilet bliver ødelagt. Lignende Tilfælde er sket ude ved Taastrup Station samt ovre paa Fyn. I det ene Tilfælde blev en Mand lemlæstet for Livstid, i det andet Tilfælde, ude ved Taastrup, blev Automobil ødelagt; saa vidt jeg ved, kom ingen Mennesker til Skade. Det forekommer mig naturligt, at der i Automobiloven blev optaget en Bestemmelse, der gik ud paa, at Folk var ansvarlige for den Skade, som deres Hunde maatte foranledige ved paa offentlig Vej at angribe Automobilene. Hvorfor kan Folk ikke holde deres Hunde til sig? Det kan jo den ene lige saa godt som den anden, og der er ikke nogen som helst Anledning til, at enhver Hund har Lov til at forulempe de vejfarende, Vogne eller Heste, men saaledes er det faktisk i Øjeblikket — om Faren er mindre ved Hestekøretøjer end ved Automobilene, faar staa hen —, men de er absolut en Fare for Automobilene.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg ogsaa for mit Vedkommende maa ønske, at dette Lovforslag, som dog frembyder en Del Fremskridt, maa faa en velvillig Behandling i Udvalget.

Sonne: Skønt henhørende til den Pluralitet af Hestekøretøjsejere, hvis Tilstedeværelse i dette høje Ting det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) regnede med, og skønt jeg i min Hjemegn er henvist til som Befordringsmiddel udelukkende at benytte Hestekøretøjer og ikke Motorkøretøjer, hører jeg dog til dem, som i videst muligt Omfang ønsker Hindringerne for Motorkørselen fjernet. Vi er for længst

ude over det Stadium, hvor der her er Tale om et Befordringsmiddel i Luksusøjemed, Motorkøretøjer anvendes i videste Udstrækning til Nyttekørsel, og i samme Grad, som vi naar i Nærheden af det attraaværdige Maal, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds pegede paa, at vi kunde køre, hvor og naar vi vil, i samme Grad vil ogsaa Motorkørselen tjene til Nytteøjemed; saa vil den blive økonomisk fordelagtig.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte den højtærede Justitsminister, idet han redegjorde for Lovforslagets Indhold, at Natkørsel skal være tilladt paa visse Hovedrouter her paa Sjælland og Lolland-Falster. Jeg vilde have ønsket, at det havde været rigtigt, dette med Lolland-Falster; som det er formet, gælder det imidlertid kun Falster, Hovedrouten paa Lolland er undtaget. Saa fjøede Ministeren til: „det vil sige paa de Hovedlandeveje, der fører ud af Landet, saaledes at man kan komme ud af Landet paa Automobil“. Ganske i samme Grad, som man opstiller Hindringer for Motorkørsel her i Landet, er det jo hensigtsmæssigt, at man tilrettelægger det saaledes, at de, der vil rigtig ud at køre, kan komme ud af Landet. Der er nemlig et Punkt, hvor jeg mener, der er opstillet en Hindring for Kørselen, som vi meget vel var voksede op til nu at kunne fjerne; det er den begrænsede Natkørsel paa vore Hovedlandeveje. Med Hensyn til Bivejene er der et vanskeligt Punkt, der er det absolut nødvendigt at have Forholdsregler mod uforsvarlig Kørsel, og der maa vi have beskyttet Hestekøretøjerne i behørig Grad, men jeg maa sige, at efterhaanden som vi Hestekøretøjsejere er indstillede til at skulle tage Chansen for et Møde med de larmende 3-hjulede Phænomobiler paa Bivejene ved Nattetid og i øvrigt overalt, er der kun en lille Gradsforskel til at tage de 4-hjulede Vogne med. Jeg møder langt hellere en 4-hjulet Automobil paa en Hovedvej, end jeg møder en larmende 3-hjulet Phænomobil paa en Bivej. Maa jeg gøre opmærksom paa, at i Loven af 1906 var der givet Tilladelse til Natkørsel i Tidsrummet fra 15. Maj til 15. Juli. Jeg mener, at det var fuldt berettiget, naar det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) her gjorde opmærksom paa, at naar man havde valgt dette Tidsrum, var det, fordi man